

TÁŇA PAUHOFOVÁ

JIŘÍ LANGMAJER

ANNA POLÍVKOVÁ

PO ČEM MUŽI TOUŽÍ

V KINECH OD 20. ZÁŘÍ 2018

FÉNIX FILM uvádí film "PO ČEM MUŽI TOUŽÍ" hrají ANNA POLÍVKOVÁ, JIŘÍ LANGMAJER, TÁŇA PAUHOFOVÁ,
MATĚJ HÁDEK, SARA SANDEVA, LÉNKA VLASÁKOVÁ, ANDREA HOFFMANNOVÁ, JIŘÍ HAVELKA a další.
kamera DAVID PLOYHAR hudba ONDŘEJ KONVIČKA zvuk ROMAN ČAPEK střih BORIS MACHYTKA výprava JAN HOFFMANN
kostýmy JANA HARESOVÁ masky PAVLA FRÝDOVÁ producent DANA VOLÁKOVÁ, MICHAELA FLENEROVÁ
koproducent FLAMESITE, MICHAL ŠABRSULA scénář RADKA TRÉŠTIKOVÁ, RUDOLF HAVLIK režie RUDOLF HAVLIK
© FÉNIX FILM 2018

Po čem muži touží

V kinech od 20. září 2018

Námět – Rudolf Havlík

Scénář – Radka Třeštíková, Rudolf Havlík

Režie – Rudolf Havlík

Producent – Fénix Film - Dana Voláková, Michaela Flenerová

Koproducenti – Flamesite a Michal Šabršula

Kamera - David Ployhar

Výprava - Jan Hoffmann

Umělecký maskér - Pavla Frýdová

Výtvarník kostýmů - Jana Haresová

Hudba - Ondřej Konvička

Střih - Boris Machytka

Zvuk - Roman Čapek

Distributor - CinemArt

Obsazení

Karel – Jiří Langmajer

Karla – Anna Polívková

Leona – Táňa Pauhofová

Čestmír – Matěj Hádek

Hedvika – Lenka Vlasáková

Julie – Sara Sandeva

Jitka – Andrea Hoffmannová

Robert – Jiří Havelka

František – Oldřich Navrátil

Božena – Nad'a Konvalinková

Matylda - Lucie Polišenská

Lucie - Lucie Šteflová

Lukáš - Richard J. Müller

Štěpán – Jakub Volák

Přemek - Jan Maryško

Vědma Zoltana – Pavla Tomicová

Recepční Jiřinka – Jana Synková

Doktorka – Evelyn Steimarová

Moderátorka – Ester Kočíčková

Dominika - Dominika Myslivcová

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

PRODUCENT

KOPRODUCENT

Michal Šabršula

DISTRIBUTOR

REKLAMNÍ PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

PARTNEŘI PREMIÉRY

PODĚKOVÁNÍ

O filmu

V září vstupuje do kin nová filmová komedie režiséra Rudolfa Havlíka **Po čem muži touží**. Režisér společně se spisovatelkou **Radkou Třeštíkovou** se rozhodli vyprávět s humorem a nadsázkou příběh o věčném soupeření mužského a ženského světa. Rudolf Havlík má za sebou road movie *Zejtra napořád* a romantickou komedii *Pohádky pro Emu*, pro úspěšnou spisovatelku Radku Třeštíkovou to naopak bude první realizovaný scénář.

Hrdinou příběhu je charismatický cynik Karel Král (Jiří Langmajer). Trochu šovinista a sarkastický sympafák, na kterého ženy letí. Pracuje jako šéfredaktor časopisu *Playboy* a s ničím se moc nemazlí. Jeho osobní život však není zrovna příkladem vyrovnanosti. S exmanželkou (Andrea Hoffmannová) se hádá nejen kvůli sedmnáctileté dceři Julii (Sara Sandeva), které Karel leze krkem kvůli svému chování.

Karlův nezávazný způsob života jednoho dne dostane hned několik ran. Přejde o práci, z níž ho vyhodí kvůli průšvihům a poklesu prodejnosti časopisu, bývalá manželka a dcera ho opět naštvou, neznámá žena mu nabourá auto a na jeho místo je dosazena pohledná mladá šéfredaktorka Leona (Táňa Pauhofová). Karel je na dně a společně s nejlepším kamarádem Čestmírem (Matěj Hádek) to vyřeší po chlapsku - opije se a v dobrodružné noci si přeje, aby se stal ženou, protože „ženský to mají v životě mnohem jednodušší a on je na tom kvůli nim bídne.“

Ráno se Karel probudí, ale už to není Karel. Díky noční alkoholické „jízdě“ a vědmě Zoltaně (Pavla Tomicová) se stal ženou (Anna Polívková). Ovšem pouze fyzicky. Karel, vlastně již Karla, se musí vyrovnat nejen s novým vzhledem, ale vymyslet i krycí příběh pro své náhlé zmizení. A hlavně se naučit fungovat v ženském těle a zjistit, zda to mají ženy opravdu snazší?

Jak to začalo?

„Můj nápad vznikl z prosté nostalgie. Stýskalo se mi po filmech jako *Na hromnice o den více* nebo *Tootsie* a chtěl jsem si něco podobného vyzkoušet a zkusit natočit komedii. Byl to jen nápad, který jsme potom s Radkou Třeštíkovou začali po nocích pro zábavu dávat dohromady, a protože nás to začalo ohromně bavit, tak jsme to zkusili dotáhnout do konce,“ říká režisér a spoluautor scénáře **Rudolf Havlík**. „Rudolf za mnou se svým námětem přišel ve správnou chvíli, potřebovala jsem si odskočit od vážných témat a napsat s ním ryzí komedii byla pro mě velká výzva,“ dodává **Radka Třeštíková**. Nicméně autorské konflikty, způsobené odlišností mužského a ženského přístupu mezi nimi nevznikaly. „Při psaní mezi sebou míváme občas konflikty a hádáme se, ale neřekla bych, že kvůli rozdílnosti v ženském a mužském vidění světa, já ostatně ke spoustě věcem přistupuji spíš jako muž a Rudolf je zase dost velký romantik a citlivka,“ přiznává známá spisovatelka.

V souvislosti s hlavní příběhovou linkou se nabízí otázka, zda by se režisér sám chtěl stát ženou? „Já? Nechtěl, protože ženy mají mnohem těžší život ve všech směrech a já je obdivuju, že to na téhle planetě dokážou vůbec zvládat. Jsou to takové superhrdinky,“ tvrdí rezolutně režisér. A co nejvíce obdivuje na ženách? „Obdivuji jejich trpělivost. Jsem jim vděčný, že přesto, že jim neustále lezeme na nervy a chováme se k nim často jako pitomci, tak se nás ještě nerozhodly vyhladit,“ dodává v nadsázce Rudolf Havlík. Ani spoluautorka scénáře by neměnila. „Jsem ráda v tom těle, v jakém jsem a nechci být nikým jiným, i když je jasné, že muži to mají v životě jednodušší,“ souhlasí Radka Třeštíková.

Herci a jejich role

Na počátku filmu poznáváme Karla. „Jeden z mnoha mačistických chlapů, které jsem už v životě hrál... a zkrachovalých podnikatelů,“ ve stručnosti charakterizuje Karla **Jiří Langmajer**.

Zásahem osudu se Karel stane Karlou a díky tomu se **Anna Polívková** musela proměnit v muže v ženském těle. „Já hraju Karla nebo vlastně Karlu, která se snaží nějak sžít se svým novým tělem a poznává svět z té ženské strany. Postupně se smiřuje se svým osudem a už ani moc nepočítá s tím, že by se to mohlo nějak vrátit ke starým pořádkům. Ruda Havlík říká, že Karel je dinosaur z devadesátých let, že takoví muži málokdy jsou, protože on si opravdu myslí, že ženský jenom tahaj z chlapů peníze a že by měly být jenom pěkný a uvařit a potěšit, a to je všechno co od ženy vyžaduje. Ale zjišťuje, že to je trošku jinak být ženská ...“ říká Anna Polívková.

Také spisovatel Robert je přesvědčen, že o ženách ví všechno. „To je takovej chytroprd, kterej si myslí, že něčemu rozumí, ale samozřejmě tomu moc nerozumí,“ popisuje Roberta jeho představitel **Jiří Havelka**.

Když je Karel vyhozen z šéfredaktorského místa, nastoupí na jeho post Leona Černá v podání **Táni Pauhofové**. „Leona Černá je vyváženým ženským protipólem Karla,“ říká herečka.

Karlovy problémy se ženami zahrnují také jeho bývalou manželku a dceru Julii. „*Karlova exmanželka Jitka je taková sympatická hysterka,*“ směje se **Andrea Hoffmannová**. „*Julince je osmnáct a je právě v té fázi života, kdy se z malé holky stává dospělá žena, ale zároveň pořád v sobě má tu malou holku, takže je občas těžké vycytat kdy, jak, co. Konečně, poprvé v životě, ji začalo něco bavit, chce hrát na kytaru, zpívat a je rozhodnutá jít za svým snem, což s sebou nese samozřejmě překážky. Její rodiče jí úplně nerozumí, nechápou, že řeší právě hlavně tuhle věc, to, co ji baví, co chce dělat,*“ říká herečka **Sara Sandeva**. Ta se kvůli roli Julie musela naučit zvládnout základy hry na kytaru. „*V životě jsem na kytaru nehrála, takže jsem absolvovala hodiny, to byla asi taková největší výzva mé role. Musela jsem opravdu hrát a zpívat, což jsou zrovna dvě věci, které nedělám každý den.*“

Písničku Hvězda důvěrná, kterou Sara Sandeva ve filmu hraje a zpívá na soutěži „Noc talentů“, složila a text k ní napsala talentovaná zpěvačka a textařka Patricie Fuxová.

Jediným člověkem, jemuž se Karel svěří se svou proměnou, je Čestmír. „*Čestmír, je automechanik, a - to je taková herecká klasifikace - je to kamarád hlavního hrdiny. Je to hodnej a pracovitej kluk a kámoš Karla alias Karly. Takovej parťák, má rád pivo, svoji ženu, své děcka a svoje řemeslo,*“ představuje Čestmíra, který zažije díky Karle - především se svou manželkou Hedvikou - pár překérných situací, **Matěj Hádek**. „*Ona je dost urputná, nesnesitelná semetrika, která chce mít muže doma a hodně dětí,*“ dodává Lenka Vlasáková.

Mají to ženy snazší?

Své nerozvážené přání, které Karel vysloví, doprovodí slovy: „ženský to maj mnohem jednodušší.“ Mají to opravdu ženy v životě snazší? Zeptali jsme se herců.

Evelyna Steimarová vidí Karlův výrok jasně: „*Nebyl nikdy v roli ženy, jinak by takovou blbost nemohl říct!*“ a **Jana Synková** s ní souhlasí „*Rozhodně nemá pravdu, kladní hrdinové nikdy nemají pravdu, ženy to mají samozřejmě mnohem těžší a on to nemůže vědět, protože to nezná.*“

„Ženy to v žádném případě jednoduší nemají, holky to měly, mají a budou mít vždycky těžší,“ přidává se **Lucie Polišínská**.

„Já si myslím, že jak ženský, tak mužský role jsou náročný, zvlášť, když člověk chce najít i tu druhou stránku. Vlastně v každém člověku je obojí a jenom třeba muži se stydí nebo nechtějí ukázat tu svoji křehčí stránku, a ženy naopak někdy využívají toho, že jsou slabší bytosti. Je to komplikovaná otázka, kterou těžko vyřešíme. Je pravda, že chlapi mají výhodu, protože můžou vyběhnout z domu v kalhotách a tričku a nemusí se nějak složitě chystat na den (smích), což já teda taky občas dělám ... takže to nemůžu úplně posuzovat, ale když chce člověk vypadat pěkně, tak to trošku zabere času víc,“ prozradila na sebe **Anna Polívková**.

„Nemyslím si, že by to ženy měly snazší, ale zároveň si nemyslím, že by to muži měli jednodušší... Každý má svoje,“ říká **Andrea Hoffmanová**.

„V některých věcech ženy, v některých muži, ale já si myslím, že to je vyrovnaný,“ doplňuje za mladší generaci **Dominika Myslivcová**.

„Já si myslím, že obě pohlaví to mají stejně náročné, ale v jiných situacích a obě jsou na to disponovaná, aby to zvládla,“ uzavírá **Táňa Pauhofová**.

A co na to mužská část hereckého obsazení?

„Rozhodně ne,“ odporuje názoru svého hrdiny **Jiří Langmajer**.

„Já si myslím, že ženský to mají těžší než chlapi. Mají toho víc na bedrech a víc toho snesou, to je vlastně dokázané, že ženská snese víc než chlap,“ stojí při ženách **Oldřich Navrátil**.

„Já jsem ještě ženou nebyl, ale myslím si, že každé pohlaví má svých problémů dost. Ale, protože sytý hladovému nevěří, tak těžko říct z mužského pohledu, co se těm ženskejm honí hlavou. Rád bych to věděl,“ říká představitel redakčního inzertního manažera Přemka **Jiří Maryško**, který o své roli dodává: *„Je to taková kancelářská krysa, která je spíš přes čísla, než přes ty nahatý holky.“*

„Ženy to mají s námi muži velmi těžké, a když se tak na sebe podívám, tak to mají ženy fakt těžké...“ směje se zase Richard **Jaroslav Müller**.

„Vlastně jsem o tom moc nepřemýšlel,“ byl trochu zaskočen **Jiří Havelka**. *„Asi jak v čem, v nějakých vnějších podmínkách možná to mají spíš složitější a naopak v nějakém vnitřním světě to možná vlastně mají jednodušší, my, chlapi asi víc propadáme do nějakých vnitřních konfliktů, nevím...“*

„Já si myslím že to je tak fifty- fifty,“ uzavírá **Jakub Volák** alias grafik Štěpán.

Co takhle změnit pohlaví?

Karla ve filmu čeká, jak již bylo řečeno, proměna v ženu. Nabídli jsme tuto možnost dalším hercům, a požádali jsme je, aby si zkusili přestavit, zda by se chtěli na chvíli stát mužem nebo naopak ženou, případně na jak dlouho?

„Já bych se mužem stát nechtěla, ale cítím v sobě takový silný mužský stránky, na tu svoji ženskost se musím trochu soustředit, víc než některý ženy, které to mají tak přirozeně, že jsou ženský... Ale rozhodně bych nechtěla být mužem ... Jsem ráda tak, jak jsem, jsem spokojená (smích),“ říká Anna Polívková.

A co říká na otázku: zda by se chtěla stát mužem a na jak dlouho její maminka, herečka Evelyn Steimarová? *„Na celý život. Mužský to máj jednodušší. Samozřejmě.“*

„Já bych si to rozmyslela, až potom, co bych to vyzkoušela. Ale určitě bych si to chtěla vyzkoušet se svým přemýšlením ženy,“ říká Dominika Myslivcová

„No zajímalo by mě to na zkoušku... Třeba pokus na týden. Ale musela bych si smět určit jaký muž a jak starý a tak dále a co bych mohla si dovolit jako ten muž. Jestli bych třeba k tomu měla nějaký finanční budget nebo tak (smích). Kdybych se narodila jako otec od rodiny, co staví barák, to nevím, jestli by se mi chtělo...“ přeje si Ester Kočíčková

„Byla bych docela zvědavá, protože přeci jenom je to jiný svět pánského života, a to by mě zajímalo, nebudu říkat co, ale na omezený časový úsek by se mi to hodilo,“ říká Jana Synková.

„Pokud bych měla možnost, na takový půl rok...“ přidává se Naďa Konvalinková.

„Já jsem dost ráda, že jsem v tomhle životě žena, a kdybych měla možnost, tak bych chtěla být muž ale už od malička. V dalším životě chci být muž, chci si to vyzkoušet. Nestřídat to,“ říká Lenka Vlasáková.

Také Lucie Šteflová by na zkoušku do mužského převtělení šla. „Rozhodně. Já myslím, že v dnešní době to mají muži mnohem jednodušší, dřív měli alespoň vojnu, takže dneska je to tak, že my pracujeme, rodíme, už to není tak, že žena by byla doma a starala se o domácnost a vychovávala děti, ale taky pracujeme a myslím, že zastáváme víc práce než muži.“

„Já bych chtěla být mužem, určitě... Dokonce si myslím, že jsem se tak měla narodit, ale být ženou je výzva, takže to přijímám, ale určitě bych chtěla být mužem alespoň na měsíc,“ říká Táňa Pauhofová.

A co muži? Kdybyste měl možnost stát se ženou, chtěl byste a pokud ano, na jak dlouho?

„Možná se vám to bude zdát divný, ale já v podstatě jsem žena. Takže já s tím vůbec nemám problém, tak co teď s tím?“ směje se Jiří Langmajer. A Matěj Hádek to má podobně: „Tak já trochu žena jsem, samozřejmě, pocitově minimálně, jak říkal Jung – anima / animus, ženská část duše, mužská část duše, takže já v sobě mám i trochu ženy, i když vnější atributy jsou mužský. To by záleželo, jestli bych byla hezká a mladá nebo ošklivá a stará... (smích)“

„Tak asi by mě hodně zajímal ten okamžik porodu, tak na tu půl hodinku před porodem a porod možná jo, ale myslím, že bych to těsně před tím zrušil,“ tvrdí Jiří Havelka.

„No, kdybych se stal ženou, tak je ještě otázka, jestli bych se stal ošklivou ženou nebo hezkou ženou, to jsou samozřejmě dva různé druhy. A kdybych si měl vybrat ženu, tak možná Aťku Janouškovou, ta byla taková malá, nenápadná a asi měla od chlapů pokoj, že ji tak neotravovali. Protože... neumím si představit, že by mě od rána do večera někdo plácal po zadku. Kdybych se stal ženou, tak na tři týdny, protože ten čtvrtý bych nerad absolvoval (úsmev)...“ říká Jiří Maryško.

Také Jakub Volák by do pokusu šel: „Já myslím, že bych to otestoval tak na víkend. Víkend je ideální doba, že bych vyrazil někam na nějakou akci a protáhnul bych to do neděle, a pak bych se probudil, to je tak ideální doba.“

„Jasně, já bych to vyzkoušel, mě by to zajímalo. No tak na půl roku...“ říká Richard J. Müller naopak Oldřich Navrátil má jasno: „Ne ne ne, já jsem spokojený tak, jak jsem a nic bych na tom neměnil.“

Myslíte si, že pro vás jako pro muže byla nějaká situace nad vaše síly?

„No, možná by nad moje síly byl právě ten mužský svět,“ tvrdí Andrea Hoffmanová.

„Myslím si, že jsou situace, kdy si muž může dovolit rozčítit se, a ženě se vždycky řekne: „Nebud' hysterka“. Třeba paní Chytilová se uměla úžasně rozčilovat, a bylo jí úplně jedno, kdo si o tom co myslí, ale ona to vždycky dělala v takový provokaci ... No ale asi balit ženu, to musí být náročný, to vůbec nevím, jak bych to dělala (smích),“ říká ta, která si ve filmu mužskou roli vyzkoušela, Anna Polívková.

„Kdybych byla mužem, tak by žádná situace nebyla nad moje síly (smích). Stejně jako nejsou žádné situace nad moje síly, když jsem žena, všechno zvládnu. (smích),“ dodává Táňa Pauhofová.

„No, asi nějaké ty boje... Kdybych byla mužem, tak bych určitě měla jinak i hormonální soustavu, takže bych třeba neváhala na někoho vztáhnout ruku, kdyby šlo o velké věci. Nevím, třeba bych bojovala, a byla dokonce schopná ulovit zvíře...“ přemýšlí Ester Kočíčková

„Ať jste muž nebo žena, vždycky se najdou situace, které jsou nad vaše síly, ale důležitý je se s tím poprat a nezáleknout se,“ říká Lucie Šteflová a Naďa Konvalinková nabízí řešení: „Já bych si to udělala tak, abych si volila situace, kde bych na vše měla sílu. (smích)“

„My ženy zvládáme daleko těžší situace, takže bych všechno zvládala s úplným přehledem. (smích) Ale nejsem feministka, prosím vás, to tak teď možná vyznělo...“ dodává Sara Sandeva.

Ze zákulisí

Natáčelo se v Praze, ale na závěr natáčení se štáb vydal do Hotelu Podlesí, ke kterému patří Pohádková vesnička. Zde vznikaly scény výletu na kolech. V průběhu natáčení si museli herci osvojit i některé nové dovednosti – Sara Sandeva se pro svůj part učila hrát na kytaru.

Matěj Hádek zase věrohodně předstíral automechanika.

Anička Polívková se ve scéně v ordinaci potkala poprvé před kamerou se svou maminkou Evelynou Steimarovou, která si zahrála lékařku.

Přestože film je komedie, obsahuje několik scén, pochopitelně komických, které vyžadovaly práci kaskadérů. Karla má totiž ve scénáři jak pád na kole, tak lezení po fasádě. *„Na obě tyto scény jsme měli profesionální kaskadérku, která místo Aničky Polívkové padala z kola a lezla po střeše hotelu. Nicméně i Anička projevila statečnost a fyzickou kondici a část scény, kdy musí vylézt z okna a sunout se kus po střeše hotelu, odehrála sama,“* říká producentka **Dana Voláková**.

O Matějovi Hádkovi je známo, že je milovník jízdy na kole, kolo používá v podstatě od jara do podzimu skoro každý den jako dopravní prostředek. Takže celý natáčecí den, kdy herci sjížděli kopce, a naopak vyjížděli stoupák... režisérem nazvaný „u pověšence“, si Matěj velmi užíval.

Za Jiřího Langmajera sice při filmové autohavárii zaskočil kaskadér, ale neminulo ho prolézání okénkem nabouraného auta, a společně s Jiřím Havelkou pak v jiné scéně „na vlastní kůži“ zinscenovali filmovou rvačku.

„Bouráčku Jiřího Langmajera jsme nejdříve zvažovali natočit trikově. Pak jsme díky panu Antonínu Charouzovi získali dva vozy značky Ford, které jsme mohli reálně nabourat. Po prvním záběru bourání jsme zjistili, že Ford je udělán velmi bezpečně, takže první náraz nebyl na karoserii auta skoro vidět. K radosti režiséra Havlíka jsme tedy mohli scénu, kterou jsme původně zvažovali natočit „na poprvé“, natočit hned třikrát, a tím jsme získali záběry autentické bouračky,“ prozrazuje producentka Dana Voláková.

Čestmír s Karlem rádi chodí na pivo a v tomto zvyku pokračují i po Karlově přeměně. Ve scénách v hospodě však herci měli v půllitrech nealkoholické pivo.

A jaká nebezpečná scéna čekala na Lenku Vlasákovou? *„Zjistila jsem, že nebezpečná jsem já, protože při házení rekvizit jsem dvakrát trefila hlavní hrdinku Aničku Polívkovou do hlavy, a potom jsem zjistila, že mám neuvěřitelně přesnou ránu, protože když jsem po ní házela kabelku, tak jsem třikrát vypla světlo a čtyřikrát ji pověsila na kliku, takže myslím, že jsem dost nebezpečná pro okolí,“* prozradila se smíchem herečka.

Na place padlo celkem 10 facek – všechny však byly součástí filmového příběhu!

Anička Polívková jako vítězka jednoho z ročníků StarDance se i nadále věnuje tanci, a tak jí stabilita a chůze na podpatcích nedělá vůbec problém. Ve filmu však musela (jako přeměněný Karel) chodit v botách s vysokými podpatky a také v nich padat. Režisér padacími scénami a klopýtáním s nalitou kávou nešetřil, takže Anička některé filmovací dny padala mnohokrát za sebou. A nepadala vlastně jen ona, i Jiří Langmajer má ve filmu svoji padací scénu. Ale to si necháme jako překvapení pro diváky do kin.

Ve scéně večírku časopisu Playboy si zahrálo 120 osob. Na natáčení do klubu Misch Masch, kde se natáčela, nás přišlo podpořit mnoho našich známých, do komparzu se také zapojili výherci soutěží našich mediálních partnerů a dokonce se zúčastnili natáčení i členové skutečné redakce časopisu Playboy vč. jejího šéfredaktora

Herečky zase pomučili maskéři ve scénách, které zná důvěrně každá žena – při aplikacích pleťové masky. Naštěstí se jim nepodařilo vyděsit režiséra, takže mohl štáb po několika nočních frekvencích slavnostně zaklapnout poslední klapku.

K nejzábavnějším částem filmu i natáčení patří sekvence, kdy si právě proměněný Karel/Karla obléká punčocháče. Pro všechny tyto scény se použilo nejméně čtyřicet punčocháčů a punčoch, od ošklivě hnědých, kdy si je Karla neumí ještě vyladit, až po krásně elegantní. Paradoxně, na tzv. první, „nešikovné“ oblékání jich nebylo třeba tolik, kolik si kostymérky myslely. Anička Polívková je totiž již na třetí pokus na sebe vtipně, „necitlivě narvala“ a tak krásně punčocháče rozervala, že už jsme jen tuto verzi kopírovali. Anna Polívková měla kolem dvaceti variant oblečení, za nejvtipnější outfit štáb nakonec vyhlásil ten, kdy si vykračuje v trenýrkách a vysokých lodičkách v kuchyni.

Trailer k filmu najdete zde: https://mega.nz/#F!rktwGQrQ!UjfHc_1EKSHrkA57VOK3tQ

Rozhovory s herci najdete na videu zde:

<https://pydio.lsfilm.cz/data/public/72e0d07d58189cca.php>

Plakát k stažení zde: https://mega.nz/#F!Lt9EiISa!SC_89oDyZihXyKECzUdGKQ (aktivujte
podržením ctrl+ kliknutí na odkaz)

Fotografie najdete zde: https://mega.nz/#F!XktRiThJ!TfFi4T8n5g_XU91f8LkwzA (aktivujte
podržením ctrl+ kliknutí na odkaz)

Kontakt pro média:

Uljana Donátová

uljana@donatova.com

Zuzana Janáková

zuzana@janakova.cz